

1962 har planlægningsudvalget indstillet, at man foreløbig skal udarbejde programmeringsforslag til fire spor for hver retning, svarende til i alt 400 nyoptagne studerende pr. år, men man har endnu ikke taget endelig stilling til det hensigtsmæssige i en sådan udvidelse på nærværende tidspunkt.

3. Planlægningen er baseret på de studieplaner, der er udarbejdet i de sidste år, og som er endeligt godkendt af undervisningsministeriet (elektroretningen 1. del), eller som endnu ikke er fuldt færdigbehandlede (K- og M-retningen). Disse studieplaner indebærer en betydelig modernisering af studierne i forhold til de tidligere, herunder en øget specialisering i studierne sidste 2-3 år, hvorved en fordybelse i bærende ingeniørmæssige principper bliver mulig på en tidsøkonomisk måde.

4. Planlægningsudvalget har i overensstemmelse med teknikerkommissionens betænkning vedtaget, at undervisningen ved højskolen skal intensiveres og effektiviseres ved undervisning i mindre elevhold end tidligere. Dette medfører med henblik på plenarforelæsninger, at man holder de 4 studieretninger fuldstændig adskilt, således at der ikke holdes forelæsninger for flere end 150-200 studerende ad gangen. Med hensyn til eksaminatorier, kurser og øvelser medfører princippet, at man ikke arbejder med hold større end 40 elever og ved specialundervisning med væsentligt mindre hold.

5. Ifølge vedtagelse i planlægningsudvalget tilstræber man stort set, at det fastansatte videnskabelige personale fordeler arbejdstiden ligeligt mellem undervisning på den ene side og forsknings- og udviklingsarbejde på den anden side, dog med individuel tilpasning for de enkelte afdelingers videnskabelige personale.

6. Der skal i videst muligt omfang opføres standardiserede bygninger, hvis udnyttelse så lidt som muligt skal være bundet til den bestemte udnyttelse, som de er planlagt for. Man arbejder med 2 standardtyper, én for kemiske laboratorier, der kræver særligt omfattende installationer, og én for det øvrige byggeri.

Der er i den forbindelse for kemikerne godkendt en standardbygning på 3 etager med en etagehøjde på 3,67 m, en husdybde på 15,80 m og en længde på 50 m eller 100 m) samt i øvrigt med faste moduler. Det andet normalhus adskiller sig fra det første ved en mindre husdybde. I alt blev der regnet med opførelse af ca. 70 standardbygninger.

7. Staten bekoster opførelsen af alle bygninger i Lundtofteområdet. Nogle af disse bygninger forudsættes lejet ud helt eller delvis til selvstændige institutioner bl. a. under Akademiet for de tekniske Videnskaber på vilkår, der i det enkelte tilfælde fastsættes efter forud indhentet udtalelse fra Danmarks tekniske Højskole og efter indstilling fra Danmarks teknisk-videnskabelige Forskningsråd.

8. Der er regnet med de hidtidige principper for udnyttelsen af auditorier og laboratorie.

De ovenfor anførte forudsætninger har selvsagt først kunnet tage form, efterhånden som planlægningsudvalget har arbejdet med de forskellige problemer, der i høj grad har været præget af den stærke udvikling, der er i gang inden for den tekniske forskning og uddannelse.

I november 1958 forelagde højskolen en foreløbig „definition“ vedrørende 1. udbygning på Lundtoftesletten, omfattende Danmarks tekniske Højskole (DTH), Danmarks Ingeniørakademi (DIA) og en række selvstændige forskningsinstitutter, resulterende i et bruttoetageareal på 173 585 m² inkl. kælder. I dette forslag var det forudsat, at arbejdsrum som hidtil kunne anbringes i kældre, og en lang række nødvendige hjælperum med henblik på tekniske installationer m. m. var ikke indbefattet. Stort set kan man sige, at de angivne bruttoetagemeterarealer svarer til de arealer, der ved andet tilsvarende byggeri er bygget over jorden.

Definitionen var baseret på en opgørelse af de nødvendige nettoarbejdsarealer, når man flyttede højskolen uden ændring i antal af studerende (440 optagne pr. år), uden ændring af studieplanerne for K-, B- og M-retningerne, men under hensyntagen til de studieplaner, som man havde overvejet inden for E-retningen. Alle udvidelser af uddannelseskapaciteten var tænkt lagt på ingeniørakademiet. Det afgørende i „definitionen“ var først og fremmest det nye princip, hvorefter de 4 ingeniørstudier undervisningsmæssigt skulle skilles fra hinanden, og den kendsgerning, at de studerende på den gamle højskole havde overordentlig utilfredsstillende pladsvilkår, samt endvidere en udvidelse af forskningsarealerne, idet højskolen med hensyn til forskningsvirksomhed var meget bagefter de førende højskoler i udlandet. I denne „definition“ arbejdede man gennemsnitligt med et bruttoetagemeterforbrug på 60 m² (ekskl. kælder) pr. studerende ved højskolen, og dette areal dækkede tillige de selvstændige forskningsinstitutter og særlige studenterfaciliteter.